

عبدالاحمد فیض

تجلیل نمادین و سمبولیک از هشتم مارچ در افغانستان

هشتم مارچ روز همبستگی بین المللی با زنان ، روز نماد قهرمانی ، شجاعت و روز قیام باشکوه مظلوم ترین و آسیب پذیر ترین قشر جامعه انسانی است که هر سال در سراسر جهان ازین روز بمثابة تجدید تعهد جهانی مبنی بر تداوم حمایت و دفاع از حقوق و ارزشهای انسانی زنان بزرکداشت بعمل میاید . زندگی زنان که با رنج ، تحقیر ، تبعیض و انواع مظالم و خشونت آغاز میگردد ، نخستین بار در تاریخ کارگران زن در یک فابریکه نساجی نیویورک در هشتم مارچ سال (۱۸۷۵) میلادی بخاطر لغو قوانین و مقررات مبتنی بر تبعیض ، استنثار بیرحمانه کار فرمایان ، نابرابری ساعات کار و دستمزد با مردان به تظاهرات گسترده مبادرت ورزیدند . این جنبش دادخواهانه و مدنی زنان با موج عظیمی از دست گیری ها و سرکوب خونین سیستم سیاسی حاکم همراه گردید ، اما راه را برای بسیج و تشکل همگانی و اکاهی زنان در سراسر جهان بخاطر دفاع از حقوق حقه شان باز و به گسترش روند مبارزات دادخواهانه و حق طلبانه زنان در مقیاس بین المللی انجامید . لازم به یاددہانی است که مبارزات دلیرانه زنان بعد از تظاهرات ضد استبدادی در نیویارک تاریخ طولانی و باشکوه ای دارد که ذکر مفصل آن را با در نظر داشت اسناد و مقالات متعدد از نویسندگان فرهیخته کشور در رابطه به آن در مقاله هذء غیر ضروری بنداشته ، لذاء زیباخواهد بود تا از موارد معین و ارزشمندی حقوقی یادآوری گردد که نهضت و صدای حق طلبانه زنان را در سراسر کیتی و جاهت بخشیده و منجر به قوام و تحکیم صفوف مدافعان نستوه حقوق زنان در کشور های مختلف گردید . بعد از جنگ دوم جهانی و تأسیس سازمان ملل متحد ، بتاریخ دهم دسامبر سال ۱۹۴۸ م اعلامیه جهانی حقوق بشر به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد رسید ، این اعلامیه ضمن تأکید برین اصل که ازادی حق طبیعی و ذاتی بشر است که به هیچ وجه محدود نمیکردد ، زنان را دارای حقوق برابر با مردان دانسته و رعایت آنرا از مسوولیتهای تأخیر ناپذیر همه دولتها اعلام داشت . در دهه شصت سده بیستم ، نهضت ازادی خواهانه زنان که حمایتهای گسترده سیاسی و حقوقی را بر بنیاد اسناد و نورم های بین المللی به همراه داشت ، بیک جنبش بوبا و نیرومندی مبدل گردید و ازینرو سازمان ملل متحد سال (۱۹۷۵) م را سال زن مسمی نموده و دوسال بعد یعنی در سال (۱۹۷۷) م سازمان بین المللی یونسکو ، هشتم مارچ را بنام روز همبستگی جهانی با زنان اعلام نمود . لذاء تجلیل از هشتم مارچ بمثابة روز همیاری بین المللی با زنان بخاطر مبارزه آنها در برابر بیعدالتی ، نقض حقوق و ازادیهای فردی و برابری حقوقی آنها با مردان بیک فرهنگ در مقیاس جهانی مبدل شده و همه ساله ازین روز در سراسر جهان بزرکداشت بعمل میاید . هکذء در تداوم حمایتهای جهانی از جنبش بین المللی زنان و تأمین حقوق و ازادیهای سیاسی ، مدنی و فردی این کتله عظیم بشری ، بتاریخ (۱۸) دسامبر (۱۹۷۹) م کانونسیون بین المللی منع کلیه اشکال خشونت و تبعیض علیه زنان به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد رسید که بازتاب درخشان نیات جامعه جهانی در حمایت از ارمانها و اهداف اساسی نهضت

زنان و کامهای مؤثری در راستای منع همه موارد خشونت، رفتارهای ظالمانه و اعمال تبعیض در برابر زنان نداشته شده و دولتها در برنو احکام میثاق فوق مکلف میگرد که نه صرفاً مفاد و ارزشهای کانوانسیون فوق در براتیک بمثابه اصول خدشه ناپذیر در زمینه برابری حقوق زنان با مردان مورد رعایت قرارگیرد بلکه موازین و نورم های مندرج در میثاق مذکور میبایست در حقوق داخلی کشورها مسجل گردد. در کشور ما افغانستان از هشتم مارچ در شرایطی تجلیل میگرد که حقوق زنان و دختران درین کشور علی الرغم حضور جامعه جهانی و ارایه مساعدتهای سخاوتمندانه دنیای متمدن بدولت افغانستان در جهت دموکراتیزه ساختن حیات سیاسی، اجتماعی و مدنی جامعه افغانی، تامین ارزشهای حقوق بشر، تحقق برابری حقوق مردان و زنان، منع خشونت و تبعیض در برابر زنان، حقوق و ارزشهای انسانی زنان افغان بنحوی فزاینده ان نفیض گردیده است. گزارشها از مرکز ولایات افغانستان بیانگر آنست که خشونت، تبعیض و ستم با اشکال کوناگون و فجمیع ان در سیزده سال گذشته یعنی بعد از بر جیدن بساط حاکمیت طالبان و ایجاد دولت جدید که چشم اندازی تازه ای برای فردای عاری از خشونت و تبعیض را برای زنان رنجیده کشور نوید میداد، نه تنها کاهشی نداشته بلکه حقوق زنان و ارزشهای بشری آنها به نحوی فاجعه بار بایمال، خشونت، آهانت، تحقیر و تبعیض جنسی در برابر این قشر بی دفاع بیک فرهنگ رایج مبدل گردیده است. تجاوزات وحشیانه جنسی و حتی تجاوزات گروهی علیه دختران خورد سال، اختطاف به هدف تجاوز جنسی، قاجاق زنان و دختران افغانی توسط باندهای قاجاق انسان و جنایتکاران جرایم سازمان یافته که درین اواخر اعتراض کسترده مجامع بین المللی و نهاد های مدافع حقوق بشر را بر انگیخته است و نیز معاوضه دختران جون خون بهاء و ادای دین در دعاوی جزائی و مدنی، لت و کوب، قطع اعضای بدن خانمان، ازدواج اجباری و خودکشی زنان ناشی از انگیزه های دنی و ظالمانه، از مواردی انکار ناپذیری است که کتله ای وسیع از زنان و دوشیزکان افغان بدان مواجه بوده است. کرجه دولت افغانستان در مبارزه علیه خشونت، قانون منع خشونت علیه زنان را در سال (۱۳۸۸) بمثابه یک اقدام بی سابقه وضع و قانون مذکور در چهار فصل و (۴۴) ماده در جریده رسمی شماره (۹۸۹) منتشر و نافذ گردید، اما بعد از انفاذ این قانون، فساد و بیرو کراسی فرساینده در نهادهای امنیتی و ارکان های حراست از حقوق، تسلط گروههای مسلح غیرقانونی در روستاها و محلات کشور که از حاکمیت مرکزی اطاعت نداشته و از تعقیب و تطبیق مجازات خویش را مصون میدانند و هکذا بی سواد و موجودیت مناسبات قدرتمند سنتی. فرهنگ مردسالاری در جامعه عقب مانده و سنتی کشور موجب گردیده است که بانوان افغان لحظه ای هم خویش را در روشنائی و بناه قوانین نافذه کشور، هنجارهای بین المللی و ارشادات دین مقدس اسلام مصون احساس نه نموده، بلکه تحکم سلطه جابرانه و خواسته ای غیر قانونی عده ای از مردان و تضييع حقوق فردي و ارزشهای بشری مادران و خواهران کشور کماکان روند صعودی را در کشور طی نماید. بنابراین به باور عمومی فقط اراده قاطع و صادقانه در دولت و سایر نهاد های قدرت میتواند از مجرای تطبیق بلا انحراف سیاست مشارکت بانوان در تحولات سیاسی و اجتماعی، بسط و توسعه معارف همگانی، ارتقای ظرفیتهای در ارکانهای امنیتی و حراست از حقوق، فقر زدایی، امحای مراکز قدرت در محلات، خلع سلاح زورمندان، تعقیب و دستگیری مجرمان تجاوز و خشونت علیه زنان، به فجایع دردناک و شرم آور تجاوزات جنسی، خشونت و خودسوزی روز افزون زنان که بعلت عدم دسترسی بعدالت دست به خودکشی میزنند، نقطه ای فرجام گذارد. اما دستیابی به چنین اهدافی شریفانه و انسانی که مستلزم ایجاد جامعه مبتنی بر عدالت اجتماعی و عاری از ستم و استبداد میباشد در کشور جنکزده و سنتی مانند افغانستان هنوز راهی درازی در پیش بوده و بانوان افغان در راه رسیدن به رؤیای شان مبارزات جسورانه شانرا الی احقاق حقوقیکه شایسته آنهاست ادامه خواهند داد.

فرخنده باد هشتم مارچ روز همبستگی بین المللی زنان!